

е свѣтъ на здравето. Ами ако азъ съмъ единъ болникъ съ счупени крака и рѣцѣ, какво ще правя като отида на онзи свѣтъ между здравитѣ? Какво ще ме ползува този свѣтъ? Азъ трѣбва да зная законитѣ на здравето, че като отида между здравитѣ, да мога да се ползувамъ отъ това здраве. Задгробниятъ животъ не е животъ на умрѣлитѣ, той е най-красивиятъ животъ. Задгробниятъ животъ е животъ на свобода, а не животъ на ограничения и смъртъ. Затова именно нѣкои хора искатъ да умратъ. Когато нѣкой човѣкъ не иска да умре, той се бои да не влѣзе въ нѣкой по-лошъ затворъ. Той казва: лошъ затворъ ме чака слѣдъ смърта. Да седишъ тукъ, на земята, какъвъ по-лошъ затворъ отъ този? Нѣма човѣкъ въ свѣта, който да не желае да го пуснатъ отъ затвора.

И тъй, първото условие за развитие на човѣшкия духъ е животътъ. Какъ ще го добиете? Младата мома го търси, като гледа да намѣри нѣкой момъкъ да се ожени за него. Майката търси живота въ дѣтето си. Бащата търси живота нѣкои пжтъ въ паритѣ, като казва: пари, пари трѣбва да има човѣкъ! Земя трѣбва да има! Прави сж хората, но това сж само условия. Когато една мома хвърли око върху нѣкой момъкъ, който е свързанъ съ източника на живота, тя дѣйствително ще намѣри живота, но ако той е хилавъ, ако мозъкътъ му не е организиранъ, какво ще спечели тази мома? Нищо нѣма да спечели. Тя ще се намѣри въ положението на английския реформаторъ Иоанъ Веслей, който три дни слѣдъ женидбата си казва на своитѣ приятели: „Не струва човѣкъ да се жени“. Това не говори злѣ за женидбата, но той